

فرآیند ممیزی بالینی: بررسی میزان رعایت بهداشت دست در بخش ویژه کودکان

مهناز محمدپوری*، ژاله زینالی**، حوریه رحیمی***، ایران خلیلی***، سولماز قنبری***

مرکز آموزشی درمانی شهید مطهری، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ایران

* کارشناس ارشد پرستاری

** دانشجوی دکترای پرستاری

*** کارشناس پرستاری

مقدمه:

عفونتهای بیمارستانی یکی از مهمترین مشکلات بخش‌های مراقبت ویژه است که میزان مرگ و میر را به میزان ۳۰٪ افزایش می‌دهد. رعایت بهداشت دست به عنوان روشی بسیار ساده و ارزان از موازین اساسی و یکی از تمهیدات اولیه کاهش عفونتهای بیمارستانی و افزایش ایمنی بیماران محسوب می‌شود و با اینکه اکثر مراکز درمانی برنامه‌های وسیعی برای آموزش این رفتار به اجرا می‌گذارند، رعایت آن از طرف کارکنان در سطح قابل قبولی نمی‌باشد. لذا این مطالعه با هدف تعیین میزان رعایت بهداشت دست در بخش مراقبت‌های ویژه کودکان و ممیزی بالینی آن انجام شد.

روش کار:

در این مطالعه توصیفی مقطعی، میزان رعایت بهداشت دست با استفاده از چک لیست پنج مرحله رعایت بهداشت دست سازمان جهانی بهداشت در طول مدت دو هفته در خرداد ماه سال ۹۵ به تعداد ۷۰ موقعیت (هفت جلسه) مشاهده شد و میزان محلول ضدعفونی کننده دست (با پایه الکلی) مصرف شده در بخش اندازه گیری و سپس میزان مصرف محلول با میزان استاندارد آن طبق فرمول سازمان جهانی بهداشت مقایسه شد. به دلیل نیاز به ارتقاء وضعیت حاضر، پس از طرح نتایج در کمیته کنترل عفونت‌های بیمارستانی، موارد نیازمند ارتقاء تعیین و اقدامات لازم انجام شد. بررسی مجدد در تیر ماه انجام و میزان ارتقاء برآورد گردید.

یافته‌ها:

یافته‌ها نشان داد که میزان رعایت بهداشت دست قبل از ارتقاء ۳۱/۴ درصد و پس از ارتقاء ۶۰/۶ درصد و میزان محلول مصرفی پس از ارتقاء به میزان ۸۳ درصد افزایش داشته است. که با این افزایش مصرف محلول حدود ۸/۳ درصد به استاندارد WHO نزدیکتر شده ایم.

نتیجه گیری:

مطالعه حاضر نشان داد که استفاده از ممیزی بالینی به عنوان یکی از روش‌های ارتقای کیفیت، می‌تواند در بهبود فرآیند رعایت بهداشت دست مؤثرتر بوده و منجر به افزایش ایمنی بیماران گردد.

کلید واژه: بهداشت دست، محلول ضدعفونی دست، فرآیند ممیزی بالینی